

Fiskeriet, og ikke med den Forudsætning, at den skulde betale sig. Det er en meget vigtig meteorologisk og nautisk Station; den ligger jo i Kattegattet, og under Isforhold er det blevet paastønet, at den har været til Stede. I det hele maa jeg sige, at naar man vil anlægge det Synspunkt paa Telegrafstationer, at de skulde betale sig, kan man ikke faa de mange Stationer, som ærede Medlemmer af Rigsdagen paatræve, saa kunne de Ønsker, hvoraf der fremkommer saa mange, ikke imødetømmes. Man kan overhovedet ikke anlægge det Synspunkt paa Telegrafvæsenet, at det skal betale sig, og samtidig nægte at gaa med til at omregulere Telegramtaksterne, hvilket Nar for Nar er blevet foreslaaet af Regeringen og atter i Nar, men nægtet i det andet Ting. Her ønsker man det, men i det andet Ting har man vel ikke villet høre noget derom, og det har altsaa maattet udsættes til ad Nare. Men man kan da ikke nægte en saa beskedent Lønningsforbedring af Hensyn til Udgiften; hele den Udgift, der foranlediges ved de stillede Endringsforslag, er som sagt kun 1,800 Kr. Med Hensyn til Anholdt skal jeg endnu bemærke, at vedkommende Bestyrer af Telegrafstationen, altsaa Jhrmesteren, maa gratis besørge Telefoneringen i Anholdt By, hvilket er en betydelig Forretning. Jeg mener altsaa, at der bør ikke gøres noget stort Nummer ud af disse smaa Tillæg; jeg paastøner, at man har villet optage dem.

Tilbage staar Spørgsmaalet om at tilstaa Gudhjem Havn Rente- og Afdragsfrihed for de to af Statsklassen tilstaaede Laan paa 30,000 Kr. og 10,000 Kr. Der har oftere været søgt om Forlængelse og Afdragsfrihed af disse Statslaan, men aldrig om saa meget paa en Gang, og kun for det ene Laan. Nu har man i Folketingets Finansudvalg optaget denne Bevilling, der gaar videre, end hvad vedkommende selv have begæret. Allerede derfor forekommer det mig, at man maa tage Anstand med Hensyn til Bevillingen, og andet har jeg ikke gjort. Jeg tror, at dette Forhold træver en nærmere Undersøgelse, thi det er af en noget særlig Beskaffenhed. Staten har bevilget 40,000 Kr. til en Fiskerihavn ved Gudhjem, som er bleven anlagt for dette Statslaan, der blev givet under de sædvanlige favorable Vilkaar. Havnen er maaste mindre formaalstjenlig, og man vil nu forlade den og bygge en ny Havn, og derfor skal der renoveres paa Rente og Afdrag af Statslaanet i en Snees Nar. Jeg ved imidlertid ikke, hvorledes

det kommer til at forholde sig med den nuværende Havn, om den skal vedligeholdes, naar den ny Havn er anlagt, og om det, der her foreslaas, ikke nærmest gaar ud paa at faa et Bidrag til en ny Havn. Det er en Selvfølge, at man i høj Grad vil interessere sig for Havneanlæg paa dette Sted, som paa mange andre Steder, navnlig paa Bornholm, men det er en ikke ringe Begunstigelse for Gudhjem, at der er givet et Laan paa 40,000 Kr. til dens Havn, og nu at hjælpe til et nyt Havneanlæg, uden at der har været Lejlighed til nærmere at undersøge Sagen, og til at begunstige Gudhjem saaledes, som det er foreslaaet i Folketinget, er der ikke Grund til. Man maa i alt Fald have Ret til at overveje Sagen nærmere, og saa vidt jeg stønner, fører den ærede Ordførers Motivering nærmest i denne Retning. Jeg er altsaa enig i, at det er rigtigt at tage Anstand paa dette Spørgsmaal, og derhen har jeg udtalt mig i Folketinget.

Mr. B. Jensen: Jeg skal opløse, at det forholder sig ikke saaledes, at den gamle Havn skal nedlægges. Det er ikke Hensigten (Indenrigsministeren [Snæverslev]: Det ved jeg ikke). Der er kun Spørgsmaal om at bygge en ny Baadehavn; men man vil bruge og vedligeholde den gamle Havn i samme Omfang som hidtil.

Ordføreren (Steffensen): Jeg vil dog gøre en Bemærkning med Hensyn til Forslagene under Nr. 2—5. Naar det er blevet fremhævet, at de her omhandlede Telegrafbestyrere have deres Arbejde som saadanne som en Biindtægt, er det ganske rigtigt — det gælder i alt Fald de fleste af dem — men hvad jeg har fremhævet og mener bør være Grund til at gaa ind paa disse Bevillinger, er, at disse Telegrafbestyrere ere ikke stillede paa lige Fod med andre Telegrafbestyrere, der vel at mærke ogsaa have Telegrafvæsenet som Biindtægt. Jeg mener, at det er Rigsdagens Pligt i saadanne Tilfælde at sørge for, at de paa gældende stilles paa nogenlunde paa lige Fod, hvor Arbejdet er det samme, og jeg skal derfor gentage min anbefaling for at stemme for disse Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.